

[Stavad]

Så nogle bemærkninger til landbrugsministeren. Det har været lidt svært for os, der har været udenfor i sidste fase, helt at finde ud af, hvad der er sket, og jeg indrømmer, jeg er ikke blevet meget mere afklaret her med ministerens besvarelse til Fremskridtspartiet. Når jeg ser ned over de ting, jeg noterede, som landbrugsministeren oplyste at Fremskridtspartiet var blevet tilbudt under forhandlingerne, så er jeg forvirret over, om det er partiet Venstre, der har tilbudt det, eller om det er den samlede regering, der har tilbudt det.

Jeg kan i hvert fald konstatere, at en række af de ting, som landbrugsministeren nævnte, var Det Radikale Venstre, inden det blev medlem af regeringen, lodret imod. Jeg forstod på landbrugsministeren, at man havde givet en åbning i forhold til grundskatterne og henviste til holdningen i den tidligere regering. Jo, men forholdet var jo, at Det Radikale Venstre sammen med os andre forhindrede den tidligere regering i at føre det ud i livet. Hvordan ser det ud i dag?

Jeg forstod også, at regeringen – eller i hvert fald partiet Venstre – havde tilbudt Fremskridtspartiet, at man var parat til at gennemføre succession ved familieoverdragelse. Det forslag havde vi på Folketingets bord i foråret, hvor vi andre sammen med Det Radikale Venstre forhindrede, at regeringen fik denne dybt u hensigtsmæssige ændring igennem, som ville betyde, at man kunne udskyde skat i tusinde generationer. Det Radikale Venstre plejer at sige, at når vi er tilhængere af en lempelse af formueskatten, så er det, fordi vi ønsker, at arveafgiften skal være effektiv. Var det et tilbud fra partiet Venstre, eller var det et tilbud fra den samlede regering inklusive Det Radikale Venstre? Ja, undskyld, jeg spørger, men man bliver en lille smule forvirret med de meldinger, der afgives offentligt, og de svar, landbrugsministeren giver os her.

Så var der spørgsmålet om, hvordan forhandlingerne var i forhold til Socialdemokratiet, og hvorfor de brød sammen. Må jeg godt sige til landbrugsministeren: Nu synes jeg, sandheden skal frem. Sandheden om det sammenbrud er, at Socialdemokratiet skulle medvirke til en planlagt besparelse på Arbejdsministeriets budget uden at få noget som helst nyt i forhold til det, der var i forvejen. Vi tilbød at gennemføre besparelser svarende til merudgifterne i 1989 i forhold til 1988.

Regeringen havde planlagt en besparelse på Arbejdsministeriets budget, og den ønskede regeringen at Socialdemokratiet skulle hænges op på, hvorimod de milliardbeløb, man tilbyder landbruget, skulle end ikke finansieres. Her var der ingen problemer.

Forudsætningen for, at de langtidslediges retstilstand i 1989 skulle svare til den, der er i 1988, var, at Socialdemokratiet leverede en planlagt besparelse på Arbejdsministeriets budget. Den måde opnår man ikke resultater på.

Gade (SF):

Landbrugsministeren sluttede af med at sige, at nu skulle man strække sig til det yderste. Derefter holdt han en tale, som om vi nærmest ikke havde debatteret det her før, og hvor der ikke var optræk til at strække sig til det yderste. Det meste af talen handlede om at vise, hvor meget man havde strakt sig over for det yderste højre, over for Z, i de forhandlinger, der har været.

Men jeg vil da gerne gøre landbrugsministerens ord til mine: Nu handler det om at strække sig til det yderste, hvis vi skal få det her afsluttet på rimelig vis.

Så mangler jeg svar fra landbrugsministeren. Jeg fik overhovedet ikke svar på det, jeg fik gentaget for mange gange – tre gange, fandt jeg ud af, da jeg kom ned fra talerstolen – nemlig om regeringen vil være med til at afsætte en pulje inden for den ramme, der bliver afsat samlet til landbruget, til opkøb af den type landbrug, som vil gå konkurs.

Regeringen siger selv, at der er 1.100 effektive, dygtige landbrug, som ikke er med i regeringens eget forslag. Det kunne passende være et mål, at de blev opkøbt, og at man derefter lavede en ordning, hvor de blev forpagtet ud og ikke skulle statsejes, hvad landbrugsministeren holdt en lang tale om; det var jo ikke at svare på mit spørgsmål.

Det er, som om landbrugsministeren ikke kender SF's forslag: staten skulle gå ind med et indskud, og derefter skulle råderetten overdrages til landmændene, så de ejer i fællesskab. Det er SF's forslag, og derfor er det at snakke udenom, når landbrugsministeren svarer, som han gør. Landbrugsministeren kommer reelt til at svare på noget helt andet.